

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2009. év január hó 15. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.1138/2007/35. számú ítéletét ***annyiban változtatja meg, hogy a vádlott főbüntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönre, a mellékbüntetést 4 (négy) évre enyhíti .***

A bűnjelekkel kapcsolatos ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a börtönbüntetésbe ***beszámítja.***

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 7.800 (hétezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év május hó 30. napján kelt 18.B.1138/2007/35. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntettének (Btk. 170. § (5) bekezdés I. fordulat) kísérlete miatt - mint többszörös visszaesőt - 5 évi börtönbüntetésre és 7 évi közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.805/2007/5. számú átiratában a tényállás személyi részének kiegészítése mellett az elsőfokú ítélete helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését részben módosított tartalommal, felmentésért, illetve enyhítésért tartotta fenn. Álláspontja szerint a vádlott nem szúrta meg a sértettet. Indítványozta enyhítő körülményként értékelni az időmúlást, a kísérlet távoli voltát, továbbá a vádlott krónikus betegségeit és előrehaladott korát.

A vádlott az utolsó szó jogán a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte arra hivatkozással, hogy különböző műtétek előtt áll és a korábbi műtétek sem sikerültek. Kérte továbbá egy tanú megidőzését annak bizonyítására, hogy a bűncselekményt ő nem követte el.

Az enyhítést célzó fellebbezések megalapozottak.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat a szükséges körben beszerezte. Az üggyel kapcsolatban érdemi vallomása a sértettnek, az 1. számú tanúnak, illetve a vádlottnak volt. Az elsőfokú bíróság eljárása során a sértett és az 1. számú tanú tartózkodási helyét nem tudta felkutatni, ezért vallomásukat felolvasással tette a tárgyalás anyagává. A tényállás alapját képezik ezen túlmenően az okirati bizonyítékok, a bank térfigyelő kamerájának felvételei, valamint a szakértői vélemények. A perrendi szabályok megtartásával lefolytatott eljárás alapján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott. Az ítéltábla azonban a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a vádlottra vonatkozó személyi körülményeket, valamint a tényállást, a szúrást követő eseményekkel az alábbiak szerint egészíti ki.

- A vádlott ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 2.B.34936/2007. számon a Btk. 321. § (2) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés c./ pontja szerint minősülő rablás büntette, valamint a Btk. 170. § (1) bekezdésébe és (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének kísérlete miatt büntetőeljárás van folyamatban.

- A vádlott szúrását követően a sértett elindult az aluljáróban lévő borozó felé, hogy ott kérjen segítséget. Az aluljáróba vezető lejáró korlátjának sarkánál a sértett megrogyant, és folytatta útját, majd az aluljáróba érve összeesett. 16 óra 35 perckor került sor rendőri intézkedésre és értesítették a mentőszolgálatot. Az OMSZ gépkocsija a mentőorvos vezetésével 16 óra 40 perckor érkezett a helyszínre, ahonnan 17 óra 5 perckor távoztak és a sértettet kórházba szállították, ahol ellátták.

- A lejárón lefelé haladva a lejáró korlátjának elejétől mérve 880 cm, a jobb szélétől 44 cm-re a sértettől származó vérszennyeződést rögzítettek.

(nyomozati iratok 33. oldala, rendőri jelentés nyomozati iratok 41. oldal, jegyzőkönyv helyszíni szemléről, nyomozati iratok 133. oldalán lévő fényképfelvételek, nyomozati iratok 151. oldalán a kórház felvételi lapja)

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hibátlan és hiánytalan, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó, a felülbírálat alapját képezi.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítélésének alapját képező bizonyítékokat összegyűjtötte, lényegében eleget tett indokolási kötelezettségének is. Ugyanakkor nem vonta értékelése körébe a vádlott 2007. év február hó 20-i gyanúsítotti kihallgatási jegyzőkönyvében rögzítetteket, amikor is a gyanúsított elmondta, hogy kés volt nála, melyet marokra fogott, úgy hogy a penge előre nézett a sértett felé, alulról meglendítette a kést tartó kezét, és mellbe vágta a sértettet úgy, hogy az ökle érintette a mellkasát. Állítása szerint e közben nem vette észre, hogy megszúrta volna a sértettet. A vádlott ezen gyanúsítotti kihallgatása során a kés tulajdonságait is megjelölte, elmondta, hogy körülbelül 15 cm-es pengehosszúságú, a penge szélesség 2 cm, a penge vékony és éles, de nincs hegye, hanem le van kerekítve a vége, markolata körülbelül 10 cm-es, egy vonalban van a pengéjével, csontszerű műanyag (nyomozati iratok 426. oldal utolsó, 427. oldal első bekezdés).

A vádlott az eljárás során ezt a vallomását ugyan visszavonta, de e nyilatkozata a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal összevetve alaptalanná teszi vallomása visszavonását. A sértett vallomása egybehangzó a vádlott fenti nyomozati vallomásával, amelyet alátámasztanak a nyomozati iratok mellékletét képező fényképfelvételekkel. E bizonyítékok kétséget kizáró módon bizonyítják, hogy a vádlott volt az, aki a nála lévő késsel a sértettet mellbe szúrta. Megalapozatlan a vádlott azon későbbi előadása, hogy nem kés volt nála, hanem csupán egy fadarab. A nyomozati iratok részét képező fényképfelvételeken pontosan nyomon követhető az egész eseménysor, a vádlott és a sértett dulakodása, helyzete, a szúrás és a helyszínről távozásuk. A vádlott és a sértett elválását követően a sértett az aluljáró lejárójához ment, annak korlátjánál megrogyant, innen pár méterre a sérüléséből vércsepp hullott a kövezetre. A felvételeken jól látható, hogy amikor a sértett a vádlottól elvált az aluljáró felé haladva, a vércsepp helyéig a sértett senkivel nem találkozott, őt senki nem bántalmazta. Ezen adatokból okszerűen következik, hogy a kövezeten rögzített vércsepp a vádlott által okozott szúrásból származott. A tér-idő összefüggéseket vizsgálva a sértetti előadáson kívül a fenti tények egyértelműen bizonyítják, hogy a sértettet a vádlott szúrta mellbe.

Mindezekre figyelemmel a vádlott által indítványozott - vele azonos büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodó - tanú kihallgatása szükségtelen. A rendelkezésre álló bizonyítékokkal szemben a tanú nem rendelkezhet olyan ismeretekkel, amelyek a vádlott felmentését eredményeznék.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Lényegében csupán a sértetten lévő több rétegű ruházaton és a véletlenül múlt, hogy nem keletkezett ténylegesen életveszélyes sérülés. A

vádlott által használt eszköz, annak mérete, a támadott testtájék - a sértett mellkasa - és az alkalmazott közepes-nagy erejű szúrás alapján a vádlott tudata egyértelműen átfogta, hogy magatartása következménye súlyos, életveszélyes sérülést eredményezhet, cselekményét, pedig ebbe belenyugodva, eshetőleges szándékkal hajtotta végre. A kifejtettekre tekintettel törvényes a cselekmény jogi minősítése életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomó részt helyesen sorolta fel, azok csupán annyiban szorulnak kiegészítésre, hogy további súlyosító tényező az eljárás hatálya alatti elkövetés, valamint a különösen veszélyes eszköz használata. A vádlott ötvenhét éves kora a védő álláspontjával szemben semmiképpen nem minősül olyan előrehaladt kornak - különös tekintettel a vádlott előéletére -, ami az 56/2007. BK vélemény értelmében akár csekélyebb mértékben enyhítő körülményként lenne értékelhető. Az ily módon kiegészült bűnösségi körülmények ellenére az időmúlást és különösen a vádlott igazolt, súlyos betegségeit, a várható, ugyancsak súlyos műtéti beavatkozásokat figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetést enyhítette.

Az eljárás során a vádlott alappal sérelmezte, hogy a ruházatát nem kapta vissza. A másodfokú eljárás során nem lehetett megállapítani, hogy a vádlottól lefoglalt 1 db barna orkán dzseki és 1 db oldalt csíkos, sötétkék melegítő alsót a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala bevételezte-e, illetve hogy azok jelenleg kinek a kezelésében vannak. Az elsőfokú bíróság ezen lefoglalt tárgyakról ítéletében nem rendelkezett. Ellenben tévesen rendelkezett az eljárás során lefoglalt vérminta megsemmisítéséről. Azok a tárgyak, amelyeket a büntetőeljárás során nyomok megőrzése, láthatóvá tétele, szakértői vizsgálat alá vonhatósága, ily módon bizonyítékként felhasználhatóság érdekében készítenek, illetve a bizonyítás eszközeül szolgálnak nem semmisíthetők meg, mert egy esetleges rendkívüli perorvoslat kapcsán a megsemmisítés a megismételt bizonyítási eljárás sikerét veszélyeztetné (BH.2008.296.).

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a kiszabott börtönbüntetésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költség a Be. 381. § (1) és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottat terheli.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság 18.B.1138/2007/35. számú ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, az eljárás során lefoglalt tárgyakra vonatkozó rendelkezését a Be. 376. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be. 571. §-a szerinti különleges eljárás lefolytatására utasította, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2009. év január hó 15. napján

*Dr. Lassó Gábor s.k.
előadó bíró*

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Fővárosi Bíróság 18.B.1138/2007/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.186/2008/13. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2009. év január hó 15. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Kiadmány hitelül:

tisztviselő